

РЕШЕНИЕ

№ 5648

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5700** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от В. И. К., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Т., съдебен адрес: [населено място], [улица], партер, офис 3 срещу Решение № 71904 от 13.04.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 105-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 4760/2019г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №18-4332-011075 от 13.06.2018г., издадено от заместник-началника на отдел „Пътна полиция“ при Столична Дирекция на Вътрешните работи /СДВР/, в частта, с която на основание чл. 174, ал.1, т.1 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв. и лишаване да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение на чл. 5, ал.3, т.1 ЗДвП. НП е отменено в частта, с която на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 20 ал.2 от ЗДвП като незаконосъобразно.

С жалбата се релевират възражения за нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Касаторът твърди, че съдът неправилно е анализирал събраните доказателства и е достигнал до неправилни

изводи относно фактичката обстановка, както и че не се е произнесъл относно всички въведени оплаквания досежно незаконосъобразността на НП. В тази насока се твърди, че свидетелските показания пред първоинстанционния съд са непоследователни, както и че недоказано е останало твърдението, че К. е управлявал МСП под въздействието на алкохол. Изтъкнал е, че АУАН е съставен по неразбираем и неясен начин, което е довело до съществено ограничаване правото на защита на касатора. Оспорва извода на съда, че не е необходимо АУАН да е подписан от двама свидетели. Изтъква още, че липсва „ръкописен“ подпис на лицето, издал НП. Моли съда да отмени решението на СРС, в частта, в която е потвърдено процесното НП. Направено е искане за повторен разпит на свидетелите, в случай, че съдът прецени за неизяснена фактичката обстановка по случая. Претендира направените по делото разноси.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Д., който поддържа така депозираната жалба. Представя списък на разноските.

Ответната страна – Столична Дирекция на Вътрешните работи /СДВР/ – Отдел „Пътна Полиция“, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна, не са допуснати твърденията от касатора за нарушения, а решението на СРС за валидно, допустимо и правилно и като такова да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС е възприел фактическа обстановка, която съответства на събраните писмени и гласни доказателства. Съдът е приел, че на 23.01.2019г. свидетелят П. – младши автоконтрольор при ОПП – СДВР съставил на В. И. К. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №202827 за това, че на 23.01.2019г. около 18.50ч. в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]управлява лек автомобил „Волво В50“ с рег. № СА3216СС като срещу бл. 11 поради движение с несъобразна скорост с интензивността на движението реализира ПТП като навлиза в насрещното платно и блъска спрелите в колона лек автомобил „Мазда 2“ с рег. [рег.номер на МПС] , която от удара се отклонява, блъска зад нея лек автомобил „Хюндай И30“ с рег. [рег.номер на МПС] , и при извършената проверка с техническо средство Алкотест Дрегер № 0209 и номер на проба 119 е отчетен положителен резултат 0.68 промила в издишания въздух около 21.27ч. – управлява с концентрация на алкохол над 0.5 на хиляда. Издаден е талон за медицинско изследване, като водачът е сам в автомобила. Контролният орган квалифицирал нарушенията като такива по чл. 20, ал. 2 и чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДВП. Актът бил подписан от М. Т. в качеството на свидетел при установяване на нарушението и съставяне на АУАН. Последният е подписан и от К. без възражения. Такива не постъпили и в законоустановения срок пред наказващия орган.

В издадения талон за медицинско изследване № 0026761 К. посочил, че приема показанията на техническото средство и не е дал кръвна проба за изследване.

Попълнени са декларации от водачите на процесните МПС – св. Р. В., водач на л.а. Мазда, и св. С. Б., водач на л.а. Хюндай, както и от жалбоподателя. Изготвена е скица на местопроизшествието, приложена е извадка от Алкотест дрегер от 23.01.2019г. проба 119, протокол за ПТП № 1724529- рег. № 1168, Протокол за ПТП № 1724530 – рег. № 1168, справка картон за водача, удостоверение от СДВР относно длъжността на наказващия орган, Заповед № 8121з – 515 от 14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи. Въз основа на така съставения АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление.

За да потвърди НП в оспорената му част, от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН, респ. издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а вменените нарушения се явяват доказани по несъмнен начин.

Така постановеното решение е правилно.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на СРС, че процесното нарушение е безспорно установено. Не са налице посочените в жалбата касационно основания за отмяна на постановеното решение. Въз основа на приетата фактическа обстановка СРС е достигнал до правилния извод, че при издаването на АУАН и НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и съдържат всички реквизити, изискуеми от ЗАНН, както и са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Неоснователно е наведеното в касационната жалба твърдение за незаконосъобразност на първоинстанционното решение. От събраните пред първата съдебна инстанция писмени и гласни доказателства се установява по категоричен начин, че касационният жалбоподател е извършил вмененото му с акта и НП административно нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност за същото. При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление не са допуснати процесуални нарушения, а изводите на Районния съд в атакуваното решение са обосновани и напълно съответни на събраните доказателства, които са обсъдени всеобхватно и ценени правилно.

В процесния случай извършеният от служителя на отдел "Пътна полиция" към СДВР тест с годно техническо средство е отчетел наличие на алкохол в издишания от К. въздух от 0,68 промила, т. е. над определения от законодателя минимум от 0, 5 на хиляда. Налице е законова забрана в цитирания от наказващия орган текст на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП за управление на превозно средство след употреба на алкохол, която норма в случая е нарушена от В. К. и това е установено и доказано по делото с категоричност.

Настоящата касационна инстанция споделя извода на въззивния съд, че наказващият орган правилно е определил санкционна разпоредба, приложима за извършеното от жалбоподателя нарушение. Съгласно чл. 174, ал.1, т.1 от ЗДвП за така извършеното от К. нарушение се предвижда наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство" за срок от 6 месеца и глоба в размер на 500 лева.

Неоснователни е наведеното оплакване, че липсва изпълнение на императивното задължение указващо подписването на АУАН от двама свидетели. Такова изискване е предвидено в чл. 40, ал.3 от ЗАНН, според която правна норма при липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, или

при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него. Правилни са изводите на въззивния съд в тази насока.

Районният съд не е допуснал твърдените от касатора процесуални нарушения, тъй като е обсъдил в цялост доказателствата по делото. Наложено наказание е определено в закона в абсолютен размер, поради което не подлежи на преценка относно наличие на явна несправедливост като касационно основание за отмяна по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК.

С тези мотиви настоящата касационна инстанция намира, че при постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон или на съдопроизводствените правила, поради което е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, направеното искане за присъждане на разноски от страна на касатора се явява неоснователно.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, Шестнадесети касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 71904 от 13.04.2020г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 105-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 4760/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.